

Alyuvarlardan Nurlara

Ömer Önbaş

Prof. Dr. Düzce Üniversitesi, Tıp Fak

Nahit Topaloğlu

Eğitimci-Yazar

Özet

Eşya mabeynlerinde bazı münasebet-i hafiye bulunur. Hatta hiç ümit etmediğin şeyler içinde münasebet ipleri bulunur. Zihayatın her bir nevi o derece zemin yüzüne muntazaman yayılmış ve sâir nevilere muntazaman karışmış ki, bütün o envar atkı ipleri ile dokuyan kâinatın sahibinden başkası olamaz ve bir elden çıktığının resmidir. Küreyvât-ı hamrânın özellikleri ile Kur'ân şâkirtleri, Nurun şahs-ı manevîsinin mesleği ve talebelerinin özellikleri arasındaki tespit edebildiğimiz tevâfuklar, bu yazının istihracına vesile olmuştur. Bu yazıdaki benzetmeler, kesben değil kalben yani mana itibariyle düşünmek mantığında, Küreyvât-ı hamrânın maddî tahavvülâtını Risale-i Nur'da mana değişikliği gözü ile görmek demektir.

Anahtar Kelimeler

Alyuvarlar, doğru İslamiyet, istihdam, şahs-ı manevi, ihlas, feragat, meşveret, hürriyet

Giriş

Fitratın “ebed ebed” söyleyişi, yokluğu, fırakı kabul etmeyişi ve “Ben kimim, nereden geliyorum, nereye gidiyorum, vazifem nedir?” haykırırları her insandan yükseliyor. Vahiy ve fitrat gibi iki metin esas üzerine bina edilen doğru İslamiyet anlayışı, bu sorulara aklı ve kalbi ikna eden makul, doyurucu cevaplar veriyor.

İslamiyet fitrat
dini olduğundan,
İslamiyet'e
hizmet de fitrata
uygundur. Fitrat,
fitrî olmayan
şeyleri keser atar,
reddeder. Kâinatın
soluklanması
nebevî hizmetle
olduğu gibi, insan
hayatiyetinin
devamı da âb-ı
hayat olan kanın
cevelanı ile
mümkündür.
İnsanda câri
olan Âdetullah
kanunları,
kâinatta da
câridir. Çünkü
insan, bu kâinatın
küçük bir
fihristesidir.

İslamiyet fitrat dini olduğundan, İslamiyet'e hizmet de fitrata uygundur. Fitrat, fitrî olmayan şeyleri keser atar, reddeder. Kâinatın soluklanması nebevî hizmetle olduğu gibi, insan hayatiyetinin devamı da âb-ı hayat olan kanın cevelanı ile mümkündür. İnsanda câri olan Âdetullah kanunları, kâinatta da câridir. Çünkü insan, bu kâinatın küçük bir fihristesidir.

İnsanda en temel hayati mekanizma, oksijene duyulan zorunlu ihtiyacın teminiyle kâimdir. Hayata kâbil olmak bununla mümkündür. Aynen bunun gibi kâinatın varlığı ve devamı için de nübüvvetin hayati düsturları ile Kur'an'ın akli mesajının dinlenmesi gereklidir. Risâle-i Nur'da, Risâlet-i Muhammediye (a.s.m.) ve vahy-i Kur'ânî, hayatın ruhu ve akli hükmünde olduğu belirtildikten sonra "Eğer kâinattan Risâlet-i Muhammediye'nin (a.s.m.) nuru çıksa, gitse, kâinat vefat edecek. Eğer Kur'an gitse, kâinat divane olacak ve küre-i arz kafasını, aklını kaybedecek, belki şuursuz kalmış olan başını bir seyyareye çarpacak, bir kıyameti koparacak."¹ denir. Risâle-i Nur ise verâset-i nübüvvet sırrı ile Kur'an'ın bu asra bakan mucizesidir ve asr-ı saadet modelidir. Risâle-i Nur, Resâil'in-Nur ve Risâletü'n-Nur, bu manalara bakan tesmiyelerdir.

Sâni-i Hakîm, beden-i insanı gayet muntazam bir şehir suretinde yaratmıştır². 32. Sözün uzun hâşiyesi, bu cümle ile başlar. "Gayet muntazam bir şehir" denince, alt yapı ve planlamanın eksiksiz yapıldığı, bütün ahalinin imtiyazsız, rahatla yaşadığı, ihtiyacının tam karşılandığı, emniyet ve asayişin mükemmel olduğu, iletişim ve ulaşımın kâmilten sağlandığı bir ortam akla gelir.

Hâşiyenin devamında damarların bir kısmının telgraf vazifesi gördüğü, bir kısmının da çeşmelerin boruları hükmünde olduğu açıklanır. Her evin erzak ihtiyacı ve hayati alt yapı hizmetinin kâmilten sağlanması mükemmel bir şehrin göstergesi olduğu gibi, küreyvât-ı hamrâ denilen alyuvarların da her hücrenin en temel rızık olan oksijeni taşıması, vücudun olamazsa olmazıdır. Küreyvât-ı hamrâ, Risâle-i Nur'da, beden hücrelerine erzak dağıtan ve bir kanun-ı İlahî ile erzak yetiştiren tüccar ve erzak memurları olarak vasıflandırılır. Lemalar'da geçen "Allah'ım, bize hakkı hak olarak göster ve ona ittibâ etmekle bizi rızıklandır."³ duası, Hakâik-ı Kurâniye ve imaniyenin hakiki rızık olduğunu ve hidemât-ı Kur'âniyede çalışanların da hakiki rızık dağıtan hademeler olduğunu bildirir.

Alyuvarlar kan hücrelerinin%99'unu oluştururlar. 120 günlük ömürleri vardır.7 mikron boyutunda olup yüzeyleri, kan gruplarını belirler. 1 damla kanda 250 milyon alyuvar bulunur. Her bir alyuvar 300 bin hemoglobin içerir. Her bir hemoglobin ⁴ hem halkasından oluşur. Her bir halkada bir demir atomu yerleştirilmiştir ki bu alan, oksijenin taşınmasından sorumludur. İnsan, gıdasız 1-2 ay; susuz 1-2 hafta yaşarken, oksijensiz ancak ⁵ dakika dayanabilir. Hücrelerin bu en temel oksijen ihtiyacını da yalnızca alyuvarlar taşır. Akciğerlerde oksijenle yüklenen alyuvarların renkleri parlak kırmızı iken, dokulara oksijeni ulaştırıp karbondioksitle yüklendiklerinde, renkleri koyu kırmızıya dönüşür.

1. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Sözler*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.182.
2. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Sözler*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.966.
3. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Lem'alar*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.156.
4. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Sözler*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.471
5. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Mektubat*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.411

Alyuvarlar 120 günlük hizmetlerine başlamadan önce, kemik iliğinde hayatı görevlerini yapabilmek için hazırlık aşamasına tâbi tutulur. Burada her hücre, hem -adeta benliğini temsil eden- çekirdeğinden hem de hücrenin ihtiyaçlarını karşılayan boşaltım, enerji, dolaşım gibi görevler yapan organellerinden ayrılır. Artık bu hücre, Kadîr-i Mutlak'ın emriyle -ki " bir Kadîr-i Mutlak'ın memuru olmazsa ve nisbeti o Kadîr-i Mutlak'tan kesilse, o vakit o zerreye her şeyi görür bir göz, her şeye muhit bir şuur vermek lâzımdır"⁴- içinde bulunduğu kan havuzundan beslenen ve yalnız vazifesine odaklanan bir yapıya dönüştürülmüştür. Bu aşamadan sonra ismi "alyuvar" olur.

Alyuvarın yeni görünümü disk şeklini almıştır ve bu şekil, bilinen en esnek ve en dayanıklı formdur. "Binler vaziyet-i muhtemele içinde, muntazam ve müzeyyen, san'atlı ve hikmetli bir vaziyeti intihap etmek, derin bir ilimle olur. Bütün eşyadaki şu tarz-ı intihabât, bir ilm-i muhîti gösteriyor"⁵. Bu dayanıklılığa kavuşan her bir alyuvar, hayatı boyunca ortalama 75 bin kez kalbe uğrayacak, yüksek basınçla kalpten fırlatılacak ve bazen 1 mikron çapındaki ince damarlardan kıvrılarak geçip hücrelerin en temel ihtiyacı olan oksijeni yetiştirecektir.

Alyuvarların yüzeylelerinde negatif yük vardır. Bu özellik, alyuvarları içinde aktıkları damar duvarlarından uzak tutar ve birbirlerine yapışmaktan korur. Bu, sürtünmenin en az; akışkanlığın en fazla olduğu durumdur. 120 günlük ömürleri tamamlandığında, içlerindeki demirden kemik iliğinde yeni alyuvarlar yapılır.⁶

Alyuvarların en büyük düşmanı, işitilmeyen, görülmeyen, kokusu olmayan karbonmonoksit gazıdır. Karbonmonoksit, hemoglobindeki oksijen alanlarına 200 kat daha güçlü bağlanır ve daha oradan ayrılmaz. Bu durum alyuvarın vazifesini kilitler ve oksijensiz kalan organizma ölür.

Alyuvarın dostlarından biri, onların akışkanlığını artıran, yüzey gerilimini düşüren, aktif oksijen denilen ozon gazıdır. Ozon gazı 3 molekül oksijen iyonundan oluşur. Özellikle güneş doğmadan önce, bir de şimşekli yağmurlardan sonra toprak ve bahar kokusu olarak hissedilir.

Risâle-i Nurda hamrâ kelimesi iki yerde geçer. Bunlardan biri yüksek fedakârlığı tarifte kullanılır: Terakkiyât-ı hâzıranın üss'ül-esası ve belki din-i hakkın muktezası olan "Ben ölürsem devletim, milletim ve ahbablarım sağdırlar." gibi kelime-i beyzâ ve haslet-i hamrâyı gayrimüslimler çalmışlar."⁷ Diğer de "küreyvât-ı hamrâ, yani kırmızı yuvarlak mevcut"⁸ tâbiri ile geçer ve "kemal-i hikmetle istihdam olunmak" cümlesinde kullanılır.

Risâle-i Nur'da istihdam ve fedakârlık kelimeleri Nur'un şahs-ı manevîsi ve talebelerini tarifte de çok sık kullanılır. " İşte, ona binaen, benim gibi ziyaf ve kıymetsiz bir biçarenin elindeki hakâik-ı imaniye ve Kur'âniye'nin kıymetini, ekser nâsın nokta-i nazarında düşürmemek için, bilmeceburiye ilân ediyorum ki, ihtiyârımız ve haberimiz olmadan, birisi bizi istihdam ediyor; biz bilmeyerek bizi mühim işlerde çalıştırıyor."⁹

Terakkiyât-ı hâzıranın üss'ül-esası ve belki din-i hakkın muktezası olan "Ben ölürsem devletim, milletim ve ahbablarım sağdırlar." gibi kelime-i beyzâ ve haslet-i hamrâyı gayrimüslimler çalmışlar."

6. Guyton and Hall Textbook of Medical Physiolog -2006 s. 426.

7. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Tarihçe-i Hayat*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.138.

8. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Sözler*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.965.

9. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Barla Labikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s 36.

Nurun
mesleğinde de
dost ve düşman
ayrımı yapmadan
herkesin her vakit
ihtiyacı olan iman
hizmetini yapmak
esastır. Nurun
talebesi, hayatının
gayesini nurların
neşir ve hizmeti
bilendir.

Çekirdeklerini atıyorlar

Küreyvât-ı hamrâ, süngerimsi kemik iliğinin mağaralara benzeyen dehlizlerinde bir dizi teceddüt ve tebeddül geçirirler. Burada hâlden hâle geçerek genetiğini barındırdığı, en özel ve en güvenli yerinde sakladığı çekirdeğinden ayrılırlar. Adeta benliklerinden geçerler. Ayrıca kendilerinin temel ihtiyaçları olan organelleri de terk ederler. Böylelikle sindirim, doluşım, boşaltım, depolama gibi hayatî bireysel ekipmanları kalmadığından kendi başlarına yaşayamayacak bir yapıya dönüşürler.

Nurun mesleğinde de enâniyetten vazgeçmek esastır. Nurun mesleği zerre kadar enâniyeti kabul etmez. “Kur’ân-ı Hakîm’in tilmizlerini ve hâdimlerini ikaz etmek ve aldanmamak için yazılmıştır.” cümlesi ile başlayan ve İhlas Risâlesi’nin devamı olan Hücümât-ı Sitte’nin 5. Desisesi, enâniyettir. “Ehl-i dalâletin taraftarları, enâniyetten istifade edip, kardeşlerimi benden çekmek istiyorlar. Hakikaten, insanda en tehlikeli damar, enâniyettir. Ve en zayıf damarı da odur. Onu okşamakla çok fena şeyleri yaptırabilirler. Ey kardeşlerim! Dikkat ediniz, sizi enâniyette vurmasınlar, onunla sizi avlamasınlar. Hem biliniz ki, şu asırda ehl-i dalâlet eneye binmiş, dalâlet vadilerinde koşuyor. Ehl-i hak, bilmeceburiye, eneyi terk etmekle hakka hizmet edebilir.”¹⁰

“Etrafında toplandığımız hizmet-i Kur’âniye eneyi kabul etmiyor, nah-nü istiyor. ‘Ben demeyiniz, biz deyiniz’ diyor.” satırları, Nurun şâkirdi olmanın olmazsa olmazlarını ifade etmektedir.

Herkesin ihtiyacını taşıyorlar

Küreyvât-ı hamrâ, her hücrenin her zaman ihtiyacı olan oksijen rızkını taşırlar. Hücreleri semlendiren karbondioksiti uzaklaştırırlar. Bu hayatî vazife sürekli, kesintisiz yapılmalıdır.

Nurun mesleğinde de dost ve düşman ayrımı yapmadan herkesin her vakit ihtiyacı olan iman hizmetini yapmak esastır. Nurun talebesi, hayatının gayesini nurların neşir ve hizmeti bilendir.

Kastamonu Lahikası’nda “Risâletü’n-Nur ise, Kur’ân’ın bir manevî mu’cizesi olarak, imanın esasâtını kurtarıyor. Ve mevcut imandan istifade cihetine değil, belki çok deliller ve parlak bürhanlarla imanın ispatına ve tahkikine ve muhafazasına ve şübehâtan kurtarmasına hizmet ettiğinden, herkese bu zamanda eklemek gibi, ilaç gibi lüzumu var olduğunu dikkatle bakanlar hükmediyorlar.”¹¹

Kan havuzundan besleniyorlar

Küreyvât-ı hamrâ, çekirdeği ile beraber organellerini de attığı için kendi başına ihtiyacını karşılayamadığından kan havuzunda bulunmak zorundadırlar ve bu havuzdan beslenirler.

Nurun mesleğinde de şahs-ı maneviden beslenmek esastır. “Evet, bah-tiyar odur ki, kevser-i Kur’ânî’den süzülen tatlı, büyük bir havuzu kazanmak için, bir buz parçası nev’indeki şahsiyetini ve enâniyetini o havuz içine atıp eritendir.”¹² cümlesi mucibince, şahs-ı manevi havuzundan beslenmek ve bu havuzda erimek çok önemlidir.

Dayanıklılıkları sürekli test ediyor

Küreyvât-ı hamrâ, boyutu 7 mikron olduğu hâlde birkaç mikronluk çok daha küçük damarlardan bükülüp kıvrılarak geçip muntazır hücrelere rızıklarını yetiştirmekle vazifelidir. Bu görevin yapılması için dayanıklılığının en etkin şekli olan çekirdeksizliğini koruması, yüzey gerilimini azaltması ve esnekliğini devam ettirmesi gerekir. Dalağın küçük sinüzoitlerinden geçerek ömürleri boyunca defalarca testlere mâruz kalırlar. Bu testlerden geçemeyenler parçalanıp dolaşımdan uzaklaştırılırlar.

Nurun mesleğinde de kaderin insafsız eleklerinden elenmek, defalarca altın mı, bakır mı diye mihenge vurulmak vardır. “Birden, bu sabah kalbe ihtar edildi ki: Siz bu şiddetli imtihana girmek ve inceden inceye sizi kaç defa altın mı, bakır mı diye mehenge vurmak ve her cihette sizi insafsızca tecrübe etmek ve ‘Nefislerinizin hisseleri ve desiseleri var mı, yok mu?’ üç-dört eleklerle elenmek, hâlisâne, sırf hak ve hakikat namına olan hizmetinize pek çok lüzumu vardı ki, kader-i İlâhî ve inâyet-i Rabbanîye müsaade ediyor. Çünkü, böyle meydan-ı imtihanda inatçı ve bahaneçi insafsız muarızların karşısında teşhir edilmesinden herkes anladı ki; hiçbir hile, hiçbir enâniyet, hiçbir garaz, hiçbir dünyevî, uhrevî ve şahsî menfaat karışmayarak, tam hâlis, hak ve hakikatten geliyor”¹³

Kan damarlarından uzak duruyorlar

Küreyvât-ı hamrâ, üzerlerindeki negatif yükten dolayı damar duvarından uzak dururlar. Damarın ortasında bulunurlar. Bu özellik, onların damar duvarına yapışıp kalarak damarı tıkamalarına engel olur. Negatif yükleri dolayısı ile birbirlerine de yapışmazlar. Böylelikle en esnek ve cevval özelliklerini muhafaza etmiş olurlar.

Nurun mesleğinde de dünyanın kendine bakan câzibedar yönüne takılıp kalmamak ve kudsî vazifeyi unutmamak esastır. “Aziz kardeşlerim, siz kat’î biliniz ki, Risâle-i Nur ve şâkirtlerinin meşgul oldukları vazife, rûy-i zemindeki bütün muazzam mesâilden daha büyüktür. Onun için, dünyevî, merakâver mes’elelere bakıp, vazife-i bâkiyenizde fütur getirmeyiniz.”¹⁴ “Onlar, öyle desiselerle onları hizmet-i Kur’âniyeden alıkoyuyorlar ki, haberleri olmadan bir kısmına fazla iş buluyorlar, tâ ki hizmet-i Kur’âniyeye vakit bulmasın; bir kısmına da dünyanın câzibedar şeylerini gösteriyorlar ki, hevesi uyanıp hizmete karşı bir gâflet gelsin”.¹⁵ gibi ikazlar, bu maksada ma’uftur. Bu yüzden Nu-

*Nurun
mesleğinde de
kaderin insafsız
eleklerinden
elenmek, defalarca
altın mı, bakır
mı diye mihenge
vurulmak vardır.
Nurun
mesleğinde de
dünyanın kendine
bakan câzibedar
yönüne takılıp
kalmamak ve
kudsî vazifeyi
unutmamak
esastır.*

12. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Lem’alar*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.401.

13. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Şualar*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.814.

14. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Emirdağ Lahikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.90.

15. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Mektubat*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.725.

Nurun mesleği
ve Nur
talebelerinden
bahsedilen
mektuplarda,
Nur talebelerinin
"aziz, sıddık,
metin..."
nitelemeleri
yanında
"fedakâr" diye de
vasıflandırılması
ve Nurun dört
tarikinden birinin
şefkat olması çok
mânîdardır.

run talebeleri dünyaya ait işlere adi, kırılacak cam parçaları nazarıyla bakarlar. Hakâik-ı imaniye ve Kur'âniyeyi birer daimî elmas değerinde bilirler. Kırılacak şişe parçalarına elmasın fiyatını vermezler. Suret-i haktan görünerek sâfi Nur Talebelerini aldatan ehli dalaletin sinsî planlarını deşifre ederler. Üstad Hazretleri, "Düşmanâne taarruzdan vazgeçip, dostâne hulûl ediphas talebeleri Risâle-i Nur'un hizmetinden geri bırakmak için memuriyet gibi bir meşgale buluyorlar veya terfien işi çok diğer bir memuriyete veya diğer bir meşgaleyi buluyorlar. Burada, o neviden çok vâkualar var. Bu taarruz, bir cihette daha zararlı görünüyör."¹⁶ ifadeleriyle hakikat kahramanlarını ikaz eder.

Karbon kesif maddesini yüklenip fedakârlık gösteriyorlar

Küreyvât-ı hamrâ, akciğerden yüklediği oksijeni dokulara atardamarlar ile getirip bırakarak, dokularda biriken karbondioksiti yüklenir. Toplardamarlar ile akciğere getirir ve dışarıya bırakır. Oksijenle yüklediklerinde parlak kırmızı olan alyuvarlar, dokuların arttığı karbondioksit ile yüklediklerinde, koyu kırmızı- mor karışımı bir renk alır.

Nurun mesleği ve Nur talebelerinden bahsedilen mektuplarda, Nur talebelerinin "aziz, sıddık, metin..." nitelemeleri yanında "fedakâr" diye de vasıflandırılması ve Nurun dört tarikenden birinin şefkat olması çok mânîdardır.

Fatiha'nın 7. Ayetinde geçen "Kendilerine nimet ve ihsanda bulunduğu peygamberlerinin ve onlara tâbi olan sâlih kullarının yoluna ilet." ayetindeki "aleyhim" (onların üzerine) kelimesini tefsir ederken "Enbiyaya yükletilen Risâlet ve teklif yükünün pek ağır olduğuna ve sahraları faydalandırmak için yağmur, kar ve fırtınaların şedâidine mâruz kalan yüksek dağlar gibi, peygamberlerin de ümmetlerini feyizlendirmek için Risâlet zahmetlerine mâruz kaldıklarına işarettir."¹⁷ cümlesiyle, fedakârlık ve ferâgat nazara verilir. Bu yüksek seciyeler, verâset-i nübüvvet mesleğini esas alan Risâle-i Nur ve şâkirtlerinin temel özelliğidir.

Bediüzzaman, fitratındaki ziyade rikkat-i cinsiye ve acımak hissinin tariflerken "Ehl-i imana indirilen darbelerin en evvel kalbime indiğini hissediyorum, onun için bu kadar ezildim." der. "Çünkü fitratımda rikkat-i cinsiye ile acımak hissi ziyade olduğundan, kendi elemimden başka, binler kardeşlerimin elemelerini de o şefkat sırrıyla çektiğimden, yüzler sene yaşamış gibi ihtiyarım. Ve siz ne kadar firak belâsını çekmişseniz, benim kadar o belâyâ mâruz kalmamışsınız. Çünkü oğlum yoktur ki yalnız oğlumu düşüneyim. Bende ki fitrî olan bu ziyade acımlık ve şefkat, binler Müslüman evlâtlarının, hatta masum hayvanların tellümlerine karşı dahi bir rikkat, bir elem, o sırr-ı şefkatle hissediyordum. Hususî bir hânem yoktur ki fikrimi yalnız ona hasredeyim. Belki bu memleketle ve belki âlem-i İslâm'ın kıt'asıyla, hânem gibi, hamiyet-i İslâmiye noktasında alâkadarım. Ve o iki büyük hânedeki dindaşlarımın elemeleriyle müteallim ve firaklarıyla mahzun oluyorum."¹⁸ cümlesi, şefkat ve acımak hissinin, masum hayvanattan tut, tâ bütün âlem-i İslâm'ı kuşattığını ifade eder.

16. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Kastamonu Lahikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.204.

17. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *İjaratı-ı İcaz*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.49.

18. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Lem'alar*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.555.

Ölümleri yokluk değil; yeniden kullanılıyorlar

Küreyvât-ı hamrâ, ortalama 120 günlük ömürlerinin sonunda parçalandıklarında içlerindeki demir içeren hemoglobinin, kemik iliğine taşınır. Kırmızı kemik iliğinde bu demirden yeni kardeşleri yaratılır. Çekirdeği ve organelleri olmadığından diğer hücreler gibi çürüme sürecine girmezler.

Nurun şakirtlerinin de günah cihetinde ölüp ama sevap cihetinde yaşadıkları “Evet, sırr-ı ihlâs ile samimî tesanüt ve ittihat, hadsiz menfaate medar olduğu gibi, korkulara, hatta ölüme karşı en mühim bir siper, bir nokta-i istinattır. Çünkü ölüm gelse, bir ruhu alır. Sırr-ı uhuvvet-i hakikiye ile, rıza-i İlahî yolunda, âhirete müteallik işlerde kardeşleri adedince ruhları olduğundan, biri ölse, ‘Diğer ruhlarım sağlam kalsınlar. Zira o ruhlar her vakit sevapları bana kazandırmakla manevî bir hayatı idâme ettiklerinden, ben ölmüyorum.’ diyerek, ölümü gülererek karşılar. Ve ‘O ruhlar vasıtasıyla sevap cihetinde yaşıyorum, yalnız günah cihetinde ölüyorum.’ der, rahatla yatar.”¹⁹ cümlesi ile ifade edilir. Ayrıca sadâkatle Nurun talebesi olanların şehadet mertebesine ulaştıkları Risâle-i Nurun birçok mektubunda örnekleri ile zikredilmektedir.

Birbirlerine benziyorlar

Küreyvât-ı hamrâ kemik iliğinde çekirdeğini ve organellerini bıraktıktan sonra aynı şekil ve büyüklükte olurlar. Birbirlerine benzeyen ve diğerine tahakküm ve takaddüm etmeyen bir yapıya dönüşürler.

Nurun talebelerinin de benzer özellikleri Barla Lahikası’nda Sabri’nin mektubuyla dile getirilir: “Müsaade-i fâzilâneleriyle bir mâruzâtım daha var. Fakat bu cihette, şahsımı istisna ederek merâmımı arz edeceğim. Bendeniz Nurların müştak müşterilerinde daha doğrusu yanık talebelerinde, bir tevâfuk-ı fevkalâde görüyorum. Çünkü enâniyet ve nefsanîyetin şiddetle hükümfermâ olduğu şu sırada, hepsinin derece-i ihtiyaç ve iştiyâkı bir, kâffesinin ahlâk ve etvârı bir, umûmunun tarz-ı telâkkisi bir ve yekdiğerine karşı ahun lieb ve üm’den (kardeş, baba ve anadan) daha kavî bir râbîta-i hakikiye ile merbut, samimiyet ve hakikatperverlikte, âdeta yekdiğerine müsabaka eder derecede ciddî ve hâlis, kardeşlikte takip ettikleri hat ve hareket bir ve daha pek ziyade birbirine benzeyen tullâb-ı Nuraniyenin bu harika hâllerini de ayrıca bir tevâfukât-ı gaybiye sırasında görüyorum.”²⁰

Kardeşiniz Said Nursî imzalı Kastamonu Lahikası’nda geçen mektupta “Ben, size nispeten kardeşim; mürşitlik haddim değil, üstat da değilim; belki ders arkadaşım. Cenâb-ı Hakk’ın ihsan ve keremiyle sizlerle gayet kudsî ve gayet ehemmiyetli ve gayet kıymetli ve her ehl-i imana menfaatli bir hizmette taksîmü’l-mesâi kâidesiyle iştirak etmişiz. Tesânüdümüzden hâsıl olan bir şahs-ı manevînin fevkalâde ehemmiyet ve kıymeti ve üstatlığı ve irşadı bize kâfidir.”²¹ cümlesi bakış açısını ortaya koyarken, “İçinizdeki

*Cenâb-ı Hakk’ın
ihsan ve keremiyle
sizlerle gayet
kudsî ve gayet
ehemmiyetli ve
gayet kıymetli
ve her ehl-i
imana menfaatli
bir hizmette
taksîmü’l-
mesâi kâidesiyle
iştirak etmişiz.
Tesânüdümüzden
hâsıl olan bir
şahs-ı manevînin
fevkalâde
ehemmiyet
ve kıymeti ve
üstatlığı ve irşadı
bize kâfidir.”*

19. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, Lem’alar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.393.

20. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, Barla Lahikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.122.

21. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, Kastamonu Lahikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.113.

Bediüzzaman'ın
hayatında
ve Nurun
mesleğinde
tefekkür gezileri
önemli yer
tutar. Birçok
orijinal bahisler
dağ başında,
göl kenarında,
tabiatın kucağında
yazılmıştır.
Bu bahislerin
okunmasında da
Nurun talebeleri
tabiatla iç içe
olmayı arzu
ederler.

Şahs-ı Manevînin fikrini, o meşveretle bildirir.” ifadesiyle, meşveretin bir platform olduğu, şahs-ı manevînin istikametli ve inayete mazhar hareket tarzının bir zemini olduğu hatırlatılır.

Aktif oksijeni seviyorlar

Küreyvât-ı hamrâ, 3 atomlu iyonize aktif oksijen denilen ozonla karıştığında yüzey gerilimi düşer, esnekliği ve dayanma gücü artar. Aktif oksijen tıpta tedavi amacı ile de kullanılır. Ancak tedavide kullanılan bu form, toksik olduğundan solunum yolu ile alınmaz; çoğunlukla cilt yolu ile uygulanır. Ancak aktif oksijenin solunum yolu ile alınacak formu da vardır. Bu form, yeryüzünde sıklıkla güneş doğmadan önce, şimşekli yağmurdan sonra görülür. Toprak kokusu olarak hissedilen aktif oksijen ayrıca yüksek yerlerde ve deniz kıyısında da bulunur. Bu hususî anlarda aktif oksijen ile temas etmek için dışarı havasını solumak gereklidir.

Bediüzzaman'ın hayatında ve Nurun mesleğinde tefekkür gezileri önemli yer tutar. Birçok orijinal bahisler dağ başında, göl kenarında, tabiatın kucağında yazılmıştır. Bu bahislerin okunmasında da Nurun talebeleri tabiatla iç içe olmayı arzu ederler. Ayrıca Nurun mesleğinde sabah saatlerine bir başka önem verilir. Hem Bediüzzaman'ın hayatında hem de ondan tevarüs eden dershane günlük programında sabah dersleri herkesin okumaya katılacağı dönerli ders şeklinde yapılır. Kerâhet vakti denilen güneşin doğuşu esnasında uyanık kalınarak sünnete riayet esas alınır. Lem'alardaki bir mektupta bu husus, sabah namazından sonra yatılmasından gelen rehâvet dolayısıyla, elmas gibi kalemlerin atâlete uğradığı ifade edilerek Nur talebeleri ikaz edilmektedir. Bu zamanlar, bir Nur talebesinin kendisine ayracağı en müstesna anlardır. Çünkü her Nur talebesi, Peygambere (asm) ilim ve amelde refakat ve tebâyete gayet önem vermektedir.

Sistemden beklentileri

Küreyvât-ı hamrâ, vazifelerini damarlar yolu ile yaptığından, her hücreye ulaşmanın yolu bu damarların en uç kesimlere varıncaya kadar açık olmasıdır. Hücre tipine, yakınlığa uzaklığa bakılmaksızın hücrelere oksijenin yetiştirilmesi için alt yapı sağlam olmalıdır ve sistem, oksijen taşıma gibi orijinal ve hayatî vazifenin farkında olup küreyvât-ı hamrâya başka yük taşıtırmamalıdır.

Nurun mesleği, hürriyetlerin kâmil manada uygulandığı demokratik bir sistemi arzu eder. Devlet yapılanmasının bu mantaliteyle tesisini talep eder. Hürriyet ve meşveret Bediüzzaman'ın şîârıdır.

Münazarat'ta hürriyeti, imanın hassa'sı olarak tanımlayan Üstad, kendisine hürriyet hakkında sorulan soruya “Yirmi seneden beri onu, hatta rüyalarda takip eden ve o sevda ile her şeyi terk eden birisi, size güzel cevap verebilir.”²² der. Adeta gündüzlerinin yetmediğini, gecelerinin ve rüyalarının da hürriyet sevdası ile geçtiğini ifade eder. “Ekmeksiz yaşarım, hürriyetsiz

yaşayamam.” hayat prensibidir. Mesleğinde “Benim de bir reyim var.” dediği meşveret sistemini esas alır. Bu düşüncenin, memleket sathında yansıması olan, hürriyet-i vicdanı esas alan demokrat misyona destek verir.

Demokratlara “Memuriyet, emirlik ise, reislik değil, millete bir hizmetkârlıktır.”²³ hadisini kanun-ı esası yapmalarını tavsiye eden Bediüzzaman, Demokratların, hürriyet-i vicdana dayanarak ayakta kalabileceklerini hatırlatarak, kuvvet kanunda olmazsa şahsa geçeceği ve istibdada, tek adam zihniyetine zemin hazırlayacağı dersini verir. Demokratlardan şahsı adına hayır ve imtiyaz beklemeden onları “Kur’ân ve vatan ve İslamiyet namına muhafazaya çalışıyorum.”²⁴ diyerek net bir tavır sergiler.

Demokratik sistemin önemini belirttiikten sonra “Ne kadar iyilik var, meşrutiyetin ziyasındandır; ne kadar fenalık var, ya eski istibdâdın zulmetinden, yahut meşrutiyet namıyla yeni bir istibdâdın zulmündendir.”²⁵ diyerek son derece uyanık olunmasını ifade eder.

“Husûsan oradaki eski tahribâtı tamirâta başlayan hakikî vatanperverler olan Demokrat nâmında hamiyetli Ahrarlar, yani hürriyetperverler, Nur ve Nurcuları takdir etmelerine çok minnettarım. Onların muvaffakiyetine çok duâ ediyorum. İnşâallah, o Ahrarlar istibdâd-ı mutlakı kaldırıp tam bir hürriyet-i şer’iye vesile olacaklar.”²⁶ müjdesini verir.

Sessiz katilleri

Küreyvât-ı hamrâ oksijen taşıma vazifelerini yaparken, karbonmonoksit ile karşılaştığında bloke olur, artık oksijen taşıyamazlar. Çünkü karbonmonoksit, her bir hem halkasındaki oksijen bağlanma alanına, oksijenden 200 kat güçlü bir şekilde bağlanır ve oradan ayrılmaz. Böylelikle küreyvât-ı hamrâ, kanda dolaşmasına ve hücrelere uğramasına rağmen, oksijeni götürüp karbondioksiti getirmek görevini yapamaz. Bir müddet sonra kendisi de hücrede ölür.

Karbonmonoksit, yakıtın tam yakılmamasından ortaya çıkan renksiz, kokusuz, tatsız, duyu organları tarafından algılanmayan zehirli bir gazdır. Bundan dolayı ona “sessiz katil” denmiştir.

Karbonmonoksit riskine karşı kesinlikle bir dedektör-hem de aktif olarak-kullanılmalıdır. Çünkü önlenmesi kolay olmakla beraber etkilenen bünyede tedavisi çok zordur. Hasta, hemen ortamdan uzaklaştırılmalı ve basınçlı oksijen tedavisine alınmalıdır. Fakat birçok hasta, bu tedaviyi göremeden vefat etmekte ve basına bu vakalar, soba ya da şofben zehirlenmesi olarak yansımaktadır.

Nurun mesleğinde de vazifeyi İlahiyeye karışmadan müsbet iman hizmeti esastır. Nur mesleği bütün gücünü ihlastan ve haktan alır. Siyaset yoluyla ya da maddî mübareze (cebiri ve şiddet) ile yapılan hizmet şekilleri, Nurun kutsiyetini bozar. Çünkü Risâle-i Nur âhir zamanın köklü bir tecdit harekâtıdır.

Nurun
mesleğinde de
vazifeyi İlahiyeye
karışmadan
müsbet iman
hizmeti esastır.
Nur mesleği
bütün gücünü
ihlastan ve haktan
alır. Siyaset
yoluyla ya da
maddî mübareze
(cebiri ve şiddet)
ile yapılan hizmet
şekilleri, Nurun
kutsiyetini bozar.
Çünkü Risâle-i
Nur âhir zamanın
köklü bir tecdit
harekâtıdır.

23. Fethü'l-Kebir, 2:195; Müsnedü'l-Firdevs, 2:324.

24. Bediüzzaman Said Nursi, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Emirdağ Labikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.813.

25. Bediüzzaman Said Nursi, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Eski Said Dönemi Eserleri, Münazarat*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2009, s.215.

26. Bediüzzaman Said Nursi, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Emirdağ Labikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.520.

“Evet lüzumsuz,
zararlı âfâkî
siyasetlerle
bulaşmış,
meşgul olmuş,
menhus zevkleri
içinde aramaya
başlamış ve her
maksadın fevkünde
siyasetle meşgul
olmuş bir kafa,
hakiki ve bâki
ezvâk-ı imaniye
ve hakâik-ı
Kur’âniyeyi
elbette sâfi ve hâlis
bir tarzda alamaz,
hazmetmez.”

“Bediüzzaman, rivayetlerde gelen eşhâs-ı âhir zamana ait haberlerin mühim bir kısmının ve Hürriyetten evvel İstanbul’da tevlini söylediği hadislerin ihbar ettiği âhirzamanın dehşetli şahıslarının âlem-i İslâm ve insaniyette zuhur ettiğini görür. Ve yine, gelen rivayetlerden, onlara karşı çıkacak ve mukabele edecek olan hizbü’l-Kur’ân hakkındaki “O zamana yettiğinizde, siyaset cânibiyle onlara galebe edilmez; ancak manevî kılıç hükmünde’caz-ı Kur’ân’ın nurlarıyla mukabele edilebilir.” ikazına mürâ’atla, kendisine tevdi edilmek istenen mebusluk, Dârü’l-hikmeti’l-İslâmiye gibi Diyanetteki âzâlığı, hem Vilâyât-ı şarkiye Vaiz-i Umumiliği tekliflerini kabul etmez. Kendisini fikrinden vazgeçirmek için çalışan ve Ankara’dan ayrılmamasını rica için istasyona kadar gelen bir kısım mebusların da arzularına uyamayacağını bildirerek, Ankara’dan ayrılır, Van’a gider.”²⁷Böylece, iktisat ve kanaat kapısından girilen istiğna düsturu kat’ibir prensip olarak hayatına ve Nurun mesleğine esas olur. İktidar ve sermaye imkânlarına gözünü dikmeyen, istiğna düsturu ile Nurun kudsiyetini koruyan hizmet yöntemi, üstadın vasiyeti olarak Nur talebelerine miras kalır. Emirdağ Lâhikası’nda “Ve bunda bir işaret-i mânevî hissediyordum ki, gelecek zamanda maîşet derdiyle ehl-i ilmin mağlûbiyeti bu ihtiyaçtan gelecektir.”²⁸ cümlesi ile başta Nur talebeleri olmak üzere ehl-i ilm ikaz edilir.

Kur’ân’da geçen Tâlut ve Câlut kıssasında Câlut’un yanındaki sudan içilmesine izin verilmemesi, güçleneceğiz zannıyla içenlerin hantallaşıp savaşamaması, o sudan izin verilen miktardan fazlasını içmeyen az bir topluluğun galip gelmesi ve Peygamberimizin Mehdi’yi Tâlut’a benzetmesi ilginçtir.²⁹

Hakiki, büyük vazifeleri unutturan veya noksan bıraktıran geniş dairelerdeki siyaset propagandaları, ehli dalaletin oyunları, iman hizmetinin “sessiz katil”idir. ‘Çünkü gafflet verecek ve dünyaya boğduracak ve hakiki vazife-i insaniyeti ve âhireti unutturacak olan en geniş daire ise siyaset dairesidir.’³⁰ “Evet lüzumsuz, zararlı âfâkî siyasetlerle bulaşmış, meşgul olmuş, menhus zevkleri içinde aramaya başlamış ve her maksadın fevkünde siyasetle meşgul olmuş bir kafa, hakiki ve bâki ezvâk-ı imaniye ve hakâik-ı Kur’âniyeyi elbette sâfi ve hâlis bir tarzda alamaz, hazmetmez.”³¹ tespitleri önemlidir.

Üstadımız Kastamonu Lahikası’nda geçen bir mektupta: “Evet, harici siyaset memurları ve erkân-ı harpler ve kumandanlara bir derece vazifece münasebeti bulunan siyasetin geniş dairelerine ait mesâli, basit fikirli ve idare- i rûhiye ve diniyesine ve şahsiyesine ve beytiyesine ve karyesine ait lüzumlu vazifesini geri bıraktırmakla onları meraklandırıp ruhlarını serseri, akıllarını geveze ve kalplerini de hakâik-ı imaniye ve İslâmiyeye ait zevklerini, şevklerini kırıp havalandırmak ve o kalpleri serseri etmek ve manen öldürmekle dinsizliğe yer ihzar etmek tarzında, kemal-i merakla onlara göre malâyânî ve lüzumsuz mesâil-i siyasiyeyi radyo ile ders verip dinlettirmek,

27. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Tarihçe-i Hayat*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.233.

28. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Emirdağ Lahikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.611.

29. Kitab-ul Burhan Fî Alamet-i Mehdiyy-il Âhir Zaman, s. 57- Cevat Uykan, Nehrin Suyundan İçmeyenler ve Yeni Asya, 16 Ekim 2012

30. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Emirdağ Lahikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.113.

31. Gayr-i münteşir. Emirdağ 170. Mektup

hayat-ı içtimaiye-i İslâmiyeye öyle bir zarardır ki, ileride vereceği neticeleri düşündükçe tüyler ürperir.”³² sözleriyle bizi ikaz eder.

Nazarları âfâka dağıtan geniş dairelerdeki siyaset propagandalarını dinlemek, ehl-i dalaletin oyunlarına bakmak ve onları seyretmek, “Bir nevi sarhoşluktur ki, hakiki vazifelerden gelen ihtiyacât ve yapmamaktan gelen teellümâtı muvakkaten unuttuğu için menhus bir zevk verir. Câzibedarlık cihetiyle meraklıları kendiyile meşgul eder, hakiki ve büyük vazifelerini onlara unutturur veya noksan bırakır. Hem her hâlde bir tarafgirlik meylini verir, zâlimlerin zulümlerini hoş görür, şerik olur.”³³ cümlesi, ya ‘Allah’ın rahmetinden ümit kesmeyin”³⁴ ayetinin rağmına tehlikeli bir yese düşüleceğini ya da ‘Zulmedenlere en küçük bir meyil göstermeyin; yoksa Cehennem ateşi size de dokunur.’³⁵ ayetine mâsadak olunarak zalimlerin zulümlerine manen iştirak etmiş olmanın dünya ve âhirette cezasının çekileceğini ihtar eder.

Bu durumda olan dostların, kendilerini “kalblerinin sâflığı ve samimiyet”leriyle—sözde- tesellileri, Mektubat’ta şöyle izah edilir: “O biçareler ‘kalbimiz Üstatla beraberdir,’ fikriyle kendilerini tehlikesiz zannederler... ‘Kalbim sâfidir, Üstadımın mesleğine sâdıkır’ demesi, bu misale benzer ki: birisi namaz kılarken karnındaki yeli tutamıyor, çıkıyor, hades vuku buluyor. Ona ‘namazın bozuldu’ denildiği vakit o diyor: ‘Neden namazım bozulsun? Kalbim sâfidir, Üstadımın mesleğine sâdıkır.’”³⁶

Her yaşta, herkesi etkileyen medya ve sosyal medyanın kontrolsüz ve sorumsuz yaygınlaşması, Üstadın “Bir nevi sarhoşluk” diye ifade ettiği durumun günümüzdeki acı tezâhürlerini sergilemektedir.

Bu sessiz katilin zararlarından emin olmak için, mayınlı sahaların tanınması ve dedektörler kullanılması, dedektörlerin de her dâim aktif olması gerekecektir. Bu maksatla dedektörlerin aküleri en geç 15 günde bir şarj edilmelidir.

Nur talebelerinin etkin dedektörü İhlas Risâlesi, güvenli sahası da şahs-ı manevî havuzudur. İhlas Risâlesi için “Lâakal 15 günde bir okunmalı.” talimâtının sırrı, burada yatmaktadır.

Çekirdekli alyuvarlar, kötü gidiş

Küreyvât-ı hamrâ, kemik iliğinde çekirdeğini atması ile dayanıklı ve etkin bir forma dönüşür. Çekirdekli alyuvarların %1 oranında kanda bulunması normal olarak kabul edilir. Ancak bu oran, üretimin artırmak zorunda olduğu ve ihtiyacın karşılanmadığı durumlarda sistemin baskısı ile artar. Hızlı kan kayıplarının yaşandığı bu gibi durumlarda, çekirdekli alyuvarlar %20'lere kadar yükselebilir. Fakat bu, geçici bir durumdur. Bu oranın gide-

32. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Kastamonu Lahikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.67.

33. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Emirdağ Lahikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.112-113.

34. Zümer Suresi: 53.

35. Hud Suresi: 113.

36. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Mektubat*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.700

*Her yaşta,
herkesi etkileyen
medya ve sosyal
medyanın
kontrolsüz
ve sorumsuz
yaygınlaşması,
Üstadın “Bir
nevi sarhoşluk”
diye ifade ettiği
durumun
günümüzdeki
acı tezâhürlerini
sergilemektedir.*

Nurun şâkirtlerinde de şevk en önemli özelliğidir. "Evet, evet!.. Eğer sivrisinek tantanasını kesse, bal arısı demdemesini bozsa, sizin şevkiniz hiç bozulmasın, hiç teessüf etmeyiniz. Zira, kâinatı nağamâtıyla raksa getiren ve hakâikın esrarını ihtizaza veren musika-i İlahiye hiç durmuyor; mütemadiyen güm güm eder."

rek yükseldiği ve süreklilik gösterdiği kan tabloları, kötü gidişin öngörüsü olarak değerlendirilir. Ciddi yoğun bakım hastalarının kanlarındaki çekirdekli alyuvar oranlarının artması üzerine yapılan araştırmalarda, çekirdekli alyuvarların artış nisbetiyle ölümler arasında paralellik keşfedilmiştir.³⁷

Kemiyet denilen sayı çoğunluğu, siyaset ve dernek faaliyetlerinde en önemli gösterge olmasına rağmen, Risâle-i Nur'da kemiyet, tek başına önemli değildir. Mühim olan, keyfiyet denilen nicelik, kalitedir. Bu uğurda verilen gayretler çok önemlidir. "Kemiyetin, keyfiyete nispeten ehemmiyeti yok. Asıl ekseriyet, keyfiyete bakar."³⁸ cümlesi, bu hakikati ifade eder.

Çekirdeksiz olmak, enâniyeti terk etmek demektir. Şahsı manevî, enâniyeti terk ederek bir çizgi üstünde omuz omuza veren fertlerle mümkün olabilir. İhlas Risâlesi'nde bu hakikat, "Üç elif ittihat etmezse, üç kıymeti var. Sırr-ı adediyet ile ittihat etse, yüz on bir kıymet alır. Dört kere dört ayrı ayrı olsa, on altı kıymeti var. Eğer sırr-ı uhuvvet ve ittihâd-ı maksat ve ittifak-ı vazife ile tevâfuk edip bir çizgi üstünde omuz omuza verseler dört bin dört yüz kırk dört kuvvetinde ve kıymetinde olduğu gibi, hakiki sırr-ı ihlâs ile, on altı fedakâr kardeşlerin kıymet ve kuvvet-i mâneviyesi dört binden geçtiğine, pek çok vukuât-ı tarihiye şahadet ediyor."cümleleriyle ifade edilir.³⁹

"İhlâsın sırrını kendimizde yerleştirmek"le ortaya çıkan bu yapı, mükemmel işleyen bir fabrikanın çarklarına benzetilir. Nur talabelerinin, bu özelliklerini yitirip bireyselleşmesi, ittifak-ı vazife ile bir çizgi üstünde tevâfuk ederek omuz omuza verme yerine, bu çizginin önünde veya gerisinde yer alması, vahim neticeleri doğurur. "Eğer zerre miktar bir taarruz, bir tahakküm karışsa, o fabrikayı karıştıracak, neticesiz, akim bırakacak. Fabrika sahibi de o fabrikayı bütün bütün kırıp dağıtacak."⁴⁰ cümlesi ile bu durum, kâinatın ölümü olan kıyametinin de gerekçesi olarak sunulur.

Asla Durmazlar

Küreyvât-ı hamrâ, ortalama 120 günlük ömürleri boyunca hayati vazifelerini sürekli yaparlar, asla duraksamazlar. Kalbin dakikada ortalama 60 kez güm gümü ile kalbin yönlendirdiği istikamete doğru devamlı bir hareket içerisinde dirler. Ancak kalbin sektesi ile dururlar.

Nurun şâkirtlerinde de şevk en önemli özelliğidir. "Evet, evet!.. Eğer sivrisinek tantanasını kesse, bal arısı demdemesini bozsa, sizin şevkiniz hiç bozulmasın, hiç teessüf etmeyiniz. Zira, kâinatı nağamâtıyla raksa getiren ve hakâikın esrarını ihtizaza veren musika-i İlahiye hiç durmuyor; mütemadiyen güm güm eder."⁴¹ ikazları ile, hâl-i âlemin hâdisâtı, siyasetin dalgalanmaları, onların şevklerini bozamaz. Güneş batıdan doğmadığı sürece vazife bitmemiştir. Çünkü hikmeti ve rahmeti ile âlemleri çeviren kâinatın Halık-ı Rahim'i, bu âlemi ne zaman düreceğine yine o karar verir. Kur'an

37. Stachon A, Holland-Letz T, Krieg M. High in-hospital mortality of intensive care patients with nucleated red blood cell in blood. Clin Chem Lab Med 2004;42:933-8.

38. Bediüzzaman Said Nursi, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Mektubat*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.73.

39. Bediüzzaman Said Nursi, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Lem'alar*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.393-394.

40. Bediüzzaman Said Nursi, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Lem'alar*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.392.

41. Bediüzzaman Said Nursi, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Tarihçe-i Hayat*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.129.

Şakirtleri yalnızca kendi vazifelerine odaklanırlar ve “Vazifemiz hizmettir.” derler.

Kısa sürede üretimleri 10-15 kat artar

Küreyvât-ı hamrânın taşıdığı oksijene her hücrenin ihtiyacı olduğundan beklenmedik ani kan kayıplarında hızlı bir şekilde bu taşıyıcılar üretilmek durumundadır. Üretim yeri olan kemik iliğinin mağaramsı tezgâhlarında üretim kapasiteleri 15 kata kadar artırılır. Bu esneklik sayesinde acil oksijen ihtiyacı, mucizevârî şekilde telafi edilir.

Nurun şakirtleri de az bir fedakârlıkla çok hizmetlere vesile olurlar. İhlâs Risâlesinde bir parça ihlâsın, bu davayı ispat edip kendi kendine delil olduğundan bahsedilip 4 ferdin nasıl 4444 kuvvetini ve kıymetini netice verdiği izah edilir. Rüyada Bir Hitabe bölümünde de harikalar arasında olduğumuzu, şayet ölsek 20 öleceğiz 300 dirileceğiz cümleleri ile ifade eder.

Aynı tonda kırmızılar

Küreyvât-ı hamrâ, kemik iliğinde çekirdeğini ve organellerini atması ile tamamen hemoglobine dolu bir yapıya dönüşür. Artık bu yeni form, oksijen taşımak için en etkin şekildedir ve renkleri kırmızıdır.

Risâle-i Nurlar, kırmızı kitaplar olarak tanınır ve bilinir. “ Aynı günde siyah bir mürekkebimiz vardı. ‘Keşki güzel bir kırmızı mürekkebimiz olsaydı.’ dedik. Biraz o mürekkepten taş üzerine döktük, siyah ve mor idi. Sonra yazmaya başladık. Tam istediğimiz tarzda kırmızı oldu. Bu hâle yedi sekiz kişi pek çok hayret ettik. Bu işi de bir fa’l-i hayr addettik. ‘Siyah tâliimiz suretini değiştirip parlayacaktır.’ diye mana verdik.” cümlesi, meselemiz hakkında mânidardır.⁴²

Hem alyuvarlar hem de Nurlar, mektupta “tam istediğimiz tarzda” diye söz edilen aynı tonda kırmızıdırlar. (HAŞİYE)

Sonuç

Kâinatın tercümanı olan Kur’ân’ın feyzine dayanıp sünûhât ve ilhamât ile telif edilen⁴³ ve bir asr-ı saâdet modeli olup asrımızda sahabe mesleğinin bir cilvesi olan⁴⁴, her bir cümlesi ya bir âyetin, ya bir hadisin şerhi, izahı, tefsiri mâhiyetindeki Risâle-i Nur, “bu asrı ve gelecek asırları tenvir edecek olan bir mu’cize-i Kur’âniyedir”⁴⁵, “ehl-i imanın elinde bir elmas kılınctır”⁴⁶ ve keşfedilmeyi bekleyen sırlar manzumesidir.

HAŞİYE: Bu çalışmayı tamamladıktan sonra Risâle-i Nur’un nâşir-i efkârı olan Yeni Asya’nın logosunun da aynı tonda kırmızı olduğunu fark ettik.

42. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Barla Labikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.410.

43. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Sualar*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.1096.

44. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Emirdağ Labikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.130.

45. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Tarihçe-i Hayat*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.708.

46. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Sikke-i Tusedik-i Gaybi*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.348.

*Kâinatın
tercümanı olan
Kur’ân’ın feyzine
dayanıp sünûhât
ve ilhamât ile telif
edilen⁴³ ve bir
asr-ı saâdet modeli
olup asrımızda
sahabe mesleğinin
bir cilvesi olan⁴⁴,
her bir cümlesi
ya bir âyetin,
ya bir hadisin
şerhi, izahı, tefsiri
mâhiyetindeki
Risâle-i Nur, “bu
asrı ve gelecek
asırları tenvir
edecek olan
bir mu’cize-i
Kur’âniyedir”*

“Kalbime ihtar edildi ki: Nasıl ki, Mesnevî-i şerif şems-i Kur’ân’dan tezahür eden yedi hakikatinden bir hakikatin âyinesi olmuş, kudsi bir şerâfet almış, Mevlevîlerden başka daha çok ehl-i kalbin lâyemut bir mürşidi olmuş; öylede, Risâle-i Nur, şems-i Kur’âniyenin ziyasındaki elvân-ı seb’âyı ve o güneşteki renk renk, çeşit çeşit yedi nuru birden âyinesinde temessül ettirdiğinden, inşaallah, yedi cihetle şerif ve kudsi ve yedi Mesnevî kadar ehl-i hakikate bâki bir rehber ve bir mürşit olacak.”⁴⁷ cümleleri, Risâle-i Nur’un prensiplerinin tüm ehl-i imana şâmil Kur’ânî düsturlar olduğunu ihbar edip sadece Nurcuların değil, bütün ehl-i hakikatin de mürşid ve rehberi Risâle-i Nur olacağını müjde verir.

“İnsaniyetin yaşamak damarı ve hıfz-ı hayat cihazı, bu asırda israfât ile ve iktisatsızlık ve kanaatsızlık ve hırs yüzünden bereketin kalkmasıyla ve fakr u zaruret, maişet ziyadeleşmesiyle o derece o damar yaralanmış ve şerâit-i hayatın ağırlaşmasıyla o derece zedelenmiş ve mütemadiyen ehl-i dalâlet nazar-ı dikkati şu hayata celp ede ede o derece nazar-ı dikkati kendine celp etmiş ki, ednâ bir hâcât-ı hayatiyeyi, büyük bir mesele-i diniyeye tercih ettiriyor. Bu acip asrın bu acip hastalığına ve dehşetli marazına karşı Kur’ân-ı Mu’cizülbeyan’ın tiryak-misal ilâçlarının nâşiri olan Risâle-i Nur dayanabilir ve onun metin, sarsılmaz, sebatkâr, hâlis, sâdık, fedakâr şâkirtleri mukavemet edebilir.

Öyle ise, bu acip asrın, bu dehşetli marazından kurtulmak için her şeyden evvel Nurun dairesine girmeli, sadâkatle, tam metanet, ciddi ihlâs ve tam itimat ile ona yapışmalıdır.”⁴⁸

Abstract

There are secret relations between things. Even connections exit among unexpected things. Each species of living things have spread and mixed among other species and all over the world so regularly that no one other than the Owner of the universe can make those connections. The similarities between the properties of red blood cells and the characteristics of the followers of the Quran and Risale-I Nur have caused the writing of this essay. The similarities pointed out in this essay are not concrete but abstract and figurative. It is an observation of the material changes occurring in the red cells through the meaningful viewpoint of Risale-I Nur.

Key Words

Red blood cells, true Islam, employ, corporal body, sincerity, self-sacrifice, counselling, and freedom

47. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Lem'alar*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.636.

48. Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur Külliyyatı, *Kastamonu Lahikası*, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul 2007, s.137.